

РЕШЕНИЕ

№ 2553

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11660** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление @2@[жк] бл.55 вх.Е, срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С752-0453637 от 27.10.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-ГУ“ФК“ при ЦУ на НАП -С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект „магазин за дрехи“ в [населено място] [улица].

По изложените в жалбата / с подпис на л.22/ съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, се моли същата да се уважи. Твърди се, че е нарушен чл.6, ал.1 от АПК като административният орган не е упражнил правомощията си по справедлив начин. Визира се, че дори да се установи, че не е издаден касов бон за направената контролна покупка – то вредите за бюджета са несъществени - дружеството не е регистрирано по ЗДДС, а корпоративният данък е максимум 10,90лв.. Прави се препращане към публикуваните годишни финансови отчети /ГФО/ , видно от които дружеството отчита значителен оборот и съответно заплаща корпоративен данък. В посочения смисъл се твърди, че се касае за нарушение, което е маловажен случай като дори може да не се издаде наказателно постановление. Твърди се, че към момента не е издадено НП, а чл.187, ал.4 от ЗДДС дава правото при заплащане на санкцията – да не се приложи ПАМ, поради което се прави извода, че двата акта са неразривно свързани. От друга страна се акцентира на обстоятелството, че от затварянето на обекта ще последват несъразмерно по-големи вреди включително и служителите ще бъдат в

принудителен престой. Не се споделя отразеното в заповедта, че целта на търговеца била отклонение от данъчното събитие. Твърди се, че налагането на ПАМ няма да преустанови евентуалното нарушение или да предотврати вредните последици. Оспорва се и размера на срока като се визира, че деянието е за първи път и няма вредни последици, поради което 14 дни е несъразмерен срок. По същество се акцентира, че продавачката след приемане на плащането – е предприела действия към включване на фискалното устройство. Твърди се, че проверяващият е установил, че не е включен апарата и незабавно се е легитимирал без да даде възможност на служителката да му издаде касов бон. С оглед всичко изложено се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание –жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.С.. Същият допълва, че макар показанията на свидетелите да са противоречиви, то е възможно продавачката, поради разсейване да не е издала веднага касов бон, но това не означава, че не е имала намерение. Твърди, че налагането на ПАМ не е задължително, както и че мярката се явява несправедлива. Претендира разности.

Ответната страна чрез юрк.Н. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, в срок е поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

На първо място се установява, че заповедта е постановена от компетентен орган. Същата е издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП-С. на основание чл.186 и чл.187 от ЗДДС като съгласно първата разпоредба заповедта се издава от орган по приходите или от упълномощено от същия лице. Видно от ЗНАП –чл.7 т.3 началниците на отдели са органи по приходите, поради което се прави извода, че въз основа на закона –ответникът е компетентен да издаде оспорената заповед. Отделно в заповедта има позоваване и на заповед №ЗЦУ-1148 от 25.08.2020г. на ИД на НАП, която е приложена на л.18 по делото и видно от която ИД на НАП упълномощава в т.1. началниците на отдели „ОП“ за издават процесната ПАМ.

При последваща проверка за законосъобразността на заповедта, СЪДЪТ не констатира в производството, да има допуснато процесуално нарушение. Заповедта е мотивирана. В същата са изложени фактически основания - посочено е, че на 18.10.2020г. в 13,37ч. е извършена проверка на търговския обект, стопанисван от търговеца и представляващ магазин за дрехи на [улица] като при извършена контролна покупка на 1 бр.яке на стойност 109лв. не е издаден касов бон. Установено е също, че има работещо фискално устройство, като след разпечатване на КЛЕН за деня продажбата не е отразена. Обобщено е, че е допуснато нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, който вменява задължения за търговците да отчитат извършените покупки чрез ФУ и да издават касов бон. Визирано е, че нарушението е установено от протокола за проверка /в който е посочено, че касовата наличност от ФУ е 0лв., а фактическата наличност е 130лв./, поради което е наложена мярката на основание чл.186, ал.1б.“а“ т ЗДДС –запечатване на обекта за срок от 14 дни. Касателно продължителността на срока –има изложени от ответника изрични мотиви, че неиздаването на касов бон е свързано с негативни последици за фиска, както и конкретно търговецът извършва отдавна търговска дейност и е наясно с правилата и

създадената организация като няма за цел те да се спазват. Посочено е, че може да се направи извода, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане. Твърди се, че наложената ПАМ ще постигне целта си да преустанови лошите практики в обекта.

По съществуто на спора СЪДЪТ приема изложените фактически обстоятелства отразени от ответника. Приема за безспорно установено, че за извършената контролна покупка не е издаден касов бон. Следва да се има предвид, че още в жалбата се допуска с голяма вероятност това да се е случило, но се излагат оправдаващи обстоятелства като извършвана дезинфекция и включен уред в контакта, където е следвало да се включи касовия апарат. Фактическата обстановка в протокола и заповедта безспорно се установи по делото от събраните гласни доказателства. От разпита на проверяващия М. А. се установява, че продавачката е била пред обекта, когато заедно с колегата са влезнали. Колегата му е останал по-назад, до вратата, защото магазинчето е било малко. Към момента на покупката, свидетелят е категоричен, че не се е извършвала дезинфекция, а съответно е поискал да купи и е купил яке на стойност 109 лв., за което е платил с две банкноти по 50лв. и една от 20лв., съответно е получил ресто 11лв.. Категоричен е, че не му е издаден касов бон, а фискалното устройство не е било включено в контакта. Съдът намира, че показанията на този свидетел следва безусловно да се кредитират, същите са последователни и логични, както и подробни. Макар да е минал период от време и лицето по служба да извършва подобен род проверки – без да му е предявен в съдебно заседание протокола- същият споделя конкретни факти в подробности. Не такива са показанията на св. В.- продавач-консултант в обекта. Същите са уклончиви, некатегорични и на места противоречиви. В началото тя казва, че е подреждала. Дезинфекцията обяснява с необходимостта на същата предвид обстановката на пробвани вече дрехи и на такива, които са новопостъпили, но на въпрос защо е по средата на работното време, а не в началото му в 11.00 или края му 18.00ч.-няма отговор. Изложените обстоятелства, обаче като цяло са ирелевантни, защото стоят извън фактическия състав за налагане на процесната ПАМ. Относим е само факта дали е издаден касов бон и дали фискалното устройство е работело. По тези обстоятелства В. е категорична, както и показанията ѝ съвпадат с тези на проверяващия – а именно, че фискалното устройство не е било включено и поради тази причина не е бил издаден касов бон. Дали е мислела да го включи, разсеяла ли се е и по каква причина не го е включила -са ирелевантни обстоятелства. Тази т.нар. дезинфекция, съдът приема за защитна теза, която и конкретно е несъстоятелна. Липсата на средства в касата т.е. на продажби за деня, не предполага такъв човекопоток, че да има необходимост от дезинфекция по време на работния процес. От друга страна дори в обекта да е имало един контакт, то има технически възможности за използването му от няколко устройства напр. чрез разклонител. След като търговецът е загрижен за здравето на клиентите, би следвало да прояви същата грижа и по отношение спазването на правилата на фискалната дисциплина и да подsigури включено фискално устройство дори на фона на разсеян служител.

С оглед изложената фактическа обстановка правилно е прието, че е нарушена нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС регламентира задължението на търговеца да издаде касов бон. Същата е доразвита в чл.25, ал.1 на Наредба №Н-18/13.12.2006г., видно от който - фискална бележка следва да се издаде при извършване на плащането. След като жалбоподателят попада в обхвата на чл.3, ал.1 от Наредбата, то същият е

длъжен при направената покупка да издаде фискален бон, което безспорно не се е състояло. Не се кредитира становището на защитата, че проверяващият не е дал възможност на продавачката да издаде касов бон. Установи се, че не просто същата не е имала възможност да въведе данните за продажбата във ФУ, а че последното изобщо дори не е било включено. Също твърденията в жалбата за маловажност на деянието, както и твърдения, че все още няма издадено НП-не се приемат. Тези доводи съставят констатира, че са неотнормими към спора. Дали деянието е маловажно нарушение или не –се преценява по реда на ЗАНН, както и дали е завършило производството, за да може да се възползва оспорващата от възможността след като плати санкцията- да не се наложи ПАМ. Ирелевантни са и възраженията свързани с това какъв данък плаща субекта и дали реално и с колко ще ошети фиска.

СЪДЪТ не споделя и довода на страната, че определения срок за ПАМ е несправедлив. Видно от чл.186, ал.1 от ЗДДС –максималният срок е 30 дни, поради което наложения срок от 14 дни не е несправедлив. За него е неотнормимо дали деянието е първо, дали има вреди за бюджета и т.н. Конкретно е посочено, че жалбоподателят е регистриран търговец от дълги години и следва да е наясно с правилата по издаването на касов бон за извършени продажби. Подобно мотивиран срок не се приема за несъразмерно напр.видно от решение №13605 от 14.10.2019г. по адм.дело №3797/2019г. на I о, ВАС, с което е оставено в сила решение по същата фактология, с докладчик настоящия състав.

На последно място трябва да се има предвид, че заповедта е съобразена и с целта на закона. Същата не е репресия по отношение на търговеца, а налагането и възпитаването на финансова дисциплина. Последната се изразява в спазването на фискалните правила и задължението да се отчита всяка една продажба независимо от стойността ѝ. Органите на НАП не могат да осъществяват постоянен контрол по отношение на търговията, но с налагането на процесната ПАМ и привикването на търговеца към идеята, че правилата по отношение на оборота, следва да се зачитат, ще се постигне именно посочената цел. Ето защо налагането на ПАМ, макар да се свързва с конкретно противоправно поведение на търговеца, водещо до засягане на фиска-акцента не е върху последното, а е постигането на превенция. Затварянето на обекта пряко рефлектира в сферата на търговеца и е сигнал, че при подобно неиздаване на касов бон за извършените в обекта продажби /независимо на каква стойност и за една или няколко покупки/ – ще последва същата мярка. По –този начин търговецът най-осезаемо може да промени за бъдеще поведението си. Не е достатъчно да има предупреждение или налагане на санкция по ЗАНН, законодателят е преценил, че мярката, която следва да се наложи е именно затваряне на обекта. При констатирането на основанията за налагането ѝ- ответникът не действа при условията на оперативна състоятелност, а при условията на обвързана компетентност и е задължен да наложи мярката, противно на становището изразено с жалбата. С тази мярка се дава сигнал и по отношение на останалите търговци, че при неспазване и от тяхна страна на правилата по наредбата – мярката ще се отрази и в тяхната сфера. Тази мярка макар и крайна /но предвид националните особености - липсата на критичност и уклон да има отклонение от правилата/ – е преценено, че постига в цялост целта си и ефекта да бъде катализатор на поведението на самия търговец и на останалите участващи в оборота.

Следователно –заповедта е постановена от компетентен орган, процесуално и материално-законосъобразна. Същата съответства и с целта на закона. Не се установи мярката да е предприета по преследване на друга цел.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците –юрк.възнаграждение в минимален размер от 100лв. по реда на Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка със ЗПП.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление@@10@[жк]бл.55 вх.Е ап.123

срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С752-0453637 от 27.10.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-ГУ“ФК“ при ЦУ на НАП -С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект „магазин за дрехи“ в [населено място] [улица].

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление@@16@[жк]бл.55 вх.Е да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.Преписи на страните.

Съдия: